

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1939-1940	N° 89		Zittingsjaar 1939-1940
	23 JANVIER 1940	23 JANUARI 1940	

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 11, littéra C de la loi du 18 juin 1930 sur la fondation de l'Institut National de Radio-diffusion.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 18 juin 1930, créant l'Institut National de Radio-diffusion, lui assure, par son article 11, un ensemble de ressources destinées à faire face à ses besoins.

Outre les dons et les legs, qui doivent recevoir l'autorisation ou l'approbation du Roi,

les emprunts à contracter moyennant autorisation du Gouvernement,

les subventions des pouvoirs et établissements publics, les recettes à provenir de publications ou à l'occasion de contrats,

la loi met à charge de l'Etat des subventions annuelles dont le *minimum* est fixé à :

1° 90 p. c. des redevances frappant les appareils de réception;

2° 100 p. c. des impôts perçus par l'Etat sur les prix de gros des tubes électrotoniques et autres appareils similaires.

Lors de l'élaboration de la loi, nul ne se doutait que le produit des redevances et impôts envisagés dût bientôt croître au delà de toute attente.

La loi du 20 juin 1930 a fixé la redevance annuelle par récepteur à 60 francs par an, avec faculté de ramener ce chiffre à 20 francs pour les appareils à cristaux.

Aujourd'hui il y a presque autant d'appareils récepteurs que de maisons et le rendement de la taxe fournit à l'I. N. R. des ressources si élevées que cette institution ne parvient pas à les utiliser en dépit de l'inflation de son personnel et l'accroissement incessant et sans mesure de ses dépenses annuelles. Et l'on voit cette chose étrange,

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 11, littéra C van de wet van 18 Juni 1930 op de stichting van het Nationaal Instituut voor Radio-omroep.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

De wet van 11 Juni 1930, waarbij het Nationaal Instituut voor radio-omroep wordt tot stand gebracht, verzekert het, door zijn artikel 11, een stel inkomsten om in zijn noodwendigheden te voorzien.

Buiten de giften en legaten, waarvoor machtiging of goedkeuring van den Koning vereischt is,

de leeningen aan te gaan mits machtiging van de Regeering,

de toelagen van de openbare besturen en inrichtingen, de ontvangsten te bekomen door zijn uitgaven of naar aanleiding van contracten,

legt de wet ten laste van den Staat jaarlijksche toelagen waarvan het *minimum* bepaald is op :

1° 90 t. h. van de taxe waarmede de radio-ontvangtoestellen zijn bezwaard;

2° 100 t. h. van de belastingen welke de Staat heft op den groothandelsprijs van de electronenlampen en andere gelijkaardige toestellen.

Op het oogenblik dat de wet tot stand kwam, kon niemand vermoeden dat de voorziene opbrengst van de rechten en belastingen weldra boven elke verwachting zou stijgen.

De wet van 20 Juni 1930 heeft de jaarlijksche taxe bepaald op 60 frank per ontvangtoestel, met mogelijkheid deze taxe op 20 frank te verminderen voor de ontvangtoestellen waarin alleen gebruik wordt gemaakt van kristallen.

Op heden zijn er bijna evenveel ontvangtoestellen als huizen en de opbrengst van de taxe bezorgt aan het N.I.R. zoodanig hooge inkomsten, dat deze instelling er niet toe komt deze te benuttigen, niettegenstaande de inflatie van haar personeel en den gestadigen en mateloozen aangroei van haar jaarlijksche uitgaven. En men ziet dit zonderlinge

que l'I. N. R. fait abandon à l'Etat de la partie de ses subventions minima, qu'il ne peut absorber.

Pareil régime est un non-sens.

L'impôt qui frappe les appareils de radio-réception atteint une dépense de superflu. Sa nature n'est pas différente de la taxe qui frappait naguère le mobilier, taxe maintenue d'ailleurs par nombre de communes. Le poste de T.S.F. n'est pas acquis et détenu pour capter les seules ondes de l'I. N. R., mais pour recueillir les émissions des stations étrangères. Combien de Belges prennent celles-ci de préférence, en quoi ils n'ont pas toujours raison, certes.

On ne peut donc attribuer, de droit, tout ou partie de l'impôt au paiement des dépenses de l'I. N. R. L'intégralité du produit de cette charge fiscale doit rentrer dans la caisse de l'Etat.

D'autre part, la progression formidable du rendement des redevances n'a pas été sans pousser notre institut dans la voie de dépenses généreuses. L'Etat doit contrôler le budget de cet organisme et limiter ses subventions dans la stricte mesure des besoins.

Enfin, la ristourne que daigne faire l'I. N. R. à l'Etat d'une partie des subventions minima fixées par la loi crée un étrange renversement des choses.

La modification proposée au texte de l'article 11 rétablira l'Etat dans ses droits et prérogatives et l'I. N. R. dans son rôle et ses attributions.

fait, dat het N. I. R. aan den Staat het deel zijner minima-toelagen, dat het niet opslorpen kan, overlaat.

Dergelijk regime is onzinnig.

De belasting welke de radio-ontvangtoestellen treft, slaat op een overtollige uitgave. Uiteraard, verschilt zij niet van de taxe welke eertijds het mobielier trof, welke taxe trouwens door veel gemeenten behouden werd. Men schaft zich het ontvangtoestel niet aan, noch men houdt het niet om enkel de geluidsgolven van het N. I. R. op te vangen, maar ook om uitzendingen der vreemde zendposten te beluisteren. Hoeveel Belgen nemen deze niet bij voorkeur, iets waarin ze, wel is waar, niet altijd gelijk hebben.

Van rechtswege, kan men dus de belasting noch geheel noch gedeeltelijk voor de betaling der uitgaven van het N. I. R. gebruiken. Het geheel van de opbrengst van dezen fiskalent last moet in de Staatskas terecht komen.

Anderzijds, heeft de reusachtige aangroei van de opbrengst der rechten er toe bijgedragen om ons Instituut op den weg der ruime uitgaven te drijven. De Staat moet de begroting van dit organisme controleeren en zijn toelagen beperken in de stricte maat van de noodwendigheden.

Ten slotte, de teruggave van een deel der minimatoelagen door de wet bepaald, welke het N. I. R. zich gewaardigt aan den Staat te doen, schept een zeer zonderlinge omkeering der zaken.

De voorgestelde wijziging aan den tekst van artikel 11 zal den Staat in zijn rechten en voorrechten en het N. I. R. in zijn rol en bevoegdheden herstellen.

M. PHILIPPART.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

Le littéra C de l'article 11 de la loi du 18 juin 1930, créant l'Institut National de Radio-diffusion, est abrogé et remplacé par la disposition ci-après :

c) La subvention annuelle de l'Etat, mesurée aux besoins réels de l'I. N. R., et compte tenu de ses autres ressources. Cette subvention est portée au budget des P. T. T.

WETSVOORSTEL

EENIG ARTIKEL.

Littera C van artikel 11 van de wet van 18 Juni 1930, tot oprichting van het Nationaal Instituut voor Radio-omroep, is opgeheven en wordt door de volgende bepaling vervangen :

c) De jaarlijksche toelage van den Staat, berekend naar de wezenlijke noodwendigheden van het N. I. R., en in aanmerking nemende zijn andere inkomsten. Die toelage wordt op de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie gebracht.

M. PHILIPPART,
C. FIEULLIEN,
E. DE WINDE,
F. MASQUELIER,
M. GEUENS.